

Listopad 11/2001

ZVONĚ

Milí přátelé,

v měsíci listopadu si připomínáme řadu svátků a událostí, které bychom neměli jen tak přejít. Nemyslím jenom svátky církevní, ale také světské.

Vezměme to popořádku.

Hned prvního listopadu jsme oslavili Slavnost Všech svatých — slavnost vítězných mužů a žen, kteří žili před námi. Hned druhý den následuje Vzpomínka na všechny věrné zemělé. Na kolik lidí jsme v těchto dnech vzpomínali a modlili se za ně? Každým rokem jich přibývá a nakonec se zařadíme do zástupů zemělých chtě nechtě i my.

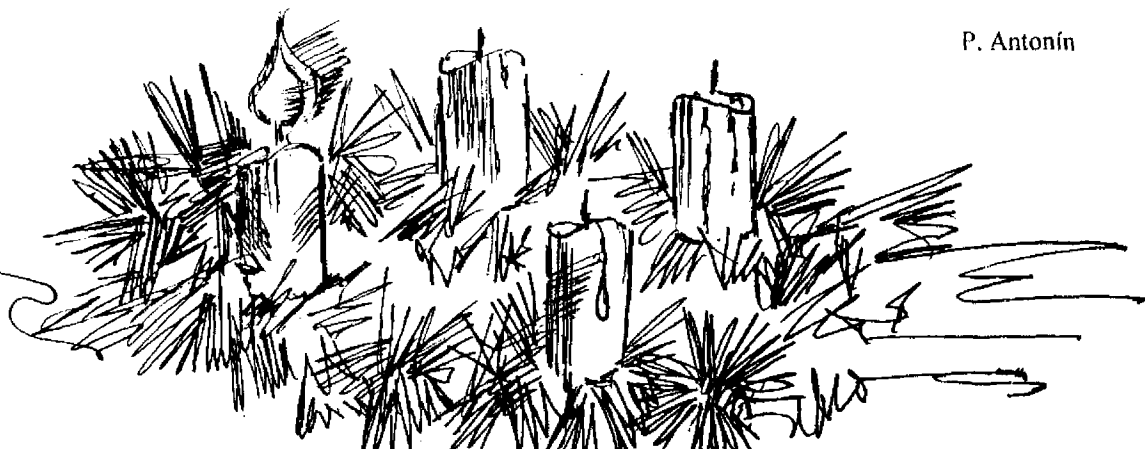
V neděli kolem svátku svatého Martina je velmi rušno u nás v Astorii, NY, protože chystáme Martinské posvícení. To letošní se opět díky celé komunitě velmi vydařilo. Počasí nám přálo, a tak se přes dvě stovky lidí dobře bavily celé nedělní odpoledne. Vynikající krajská hudba „KONTAKTY“ opět zahřála celý sál. Celou zábavu ozdobilo vystoupení taneční skupiny „LIMBORY“ a lidové hudby „PAJTÁŠI“. Lidé odcházeli spokojeni.

Vzpomínáte si? Už tomu je 12 let, co mnozí lidé jeli na svatořečení bl. Anežky české do Říma. A pak to začalo — revoluce a začátek budování nové demokracie. Už je tomu dvanáct let a pořád si uvědomujeme, že vybudovat spravedlivější a zodpovědnou společnost není jen tak. Přál bych všem lidem, aby se nedali znechutit nezdarý—ale naopak, to co se podařilo, abychom upevnili, a to co ještě není podle našich představ, abychom nevzdávali.

Čtvrtý čtvrtek v měsíci listopadu je Dnem děkuvzdání, Thanksgiving Day. Mám rád tento svátek, protože mě vybízí, abych děkoval. Komu? Především Bohu za život, a potom rodičům a mnoha dalším lidem za nádherné chvíle prožité s nimi. Zde v Americe je Thanksgiving Day krásným svátkem. Žijí zde lidé všech národností a náboženství a společně všichni Bohu děkují. Není nikdo, kdo by neměl důvod děkovat.

Konec listopadu je začátkem adventu a přípravy na Vánoce. Zvláštní atmosféra a kouzlo adventu at' nás vede ke světlu vánoční hvězdy, pod jejíž září najdeme Ježíše Spasitele světa.

P. Antonín

Slavíme v měsíci prosinci

3. prosince — Sv. Františka Xaverského, kněze

Pocházel ze španělské Navarry; narodil se roku 1506 na zámku Xavier. Na studiích v Paříži poznal Ignáce z Loyoly a stal se jedním z jeho prvních druhů. V roce 1537 byl vysvěcen na kněze. Od roku 1541 horlivě a s velkým úspěchem hlásal evangelium v Indii, na Ceyloně, na Molukách a v Japonsku. Zemřel 3. prosince 1552 cestou do Číny na ostrově Sancianu. V roce 1622 byl prohlášen za svatého a v roce 1927 za patrona misí.

6. prosince — Sv. Mikuláše, biskupa

Byl biskupem v Myše v maloasijské Lykii (dnešní území Turecka). Zemřel kolem poloviny 4. století. Úcta k němu se rychle rozšířila po celém křesťanském Východě a od 10. století i na Západě. V roce 1082 byly jeho ostatky přeneseny do italského města Bari.

8. prosince — Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Církev vidí v Panně Marii ženu předpověděnou v ráji (Gn 3,15). Bůh ji vyvolil za matku Vykupitele lidstva, a proto ji už od okamžiku jejího početí uchránil od poskvrny prvotního hříchu. Toto učení o neposkvrněném početí Panny Marie závazně vymezil Pius IX. a prohlásil je za článek víry 8. prosince 1854. Liturgická oslava Početí Panny Marie se konala nejprve na Východě, v 9. století přešla z Konstantinopole do jižní Itálie a na Sicílii. Koncem 11. století zavedl tento svátek ve své diecézi sv. Anselm z Canterbury a v té době se objevují náznaky této úcty i českých zemích, v tzv. Opatovickém homiliáři. Z Anglie se svátek šířil do ostatních zemí. V roce 1476 Sixtus IV. rozšířil jeho slavení pro celou církev.

13. prosince — Sv. Lucie, panny a mučednice

Byla umučena v prvních letech krvavého pronásledování křesťanů za Diokleciána, pravděpodobně 13. prosince 304. Vedle sv. Agáty je to nejznámější sicilská mučednice. Při průzkumu katakomb v Syrakusách byl objeven její hrob. Její úcta se brzy rozšířila v celé církvi a její jméno bylo zařazeno do mešního římského kánonu.

26. prosince — Sv. Štěpána, prvomučedníka

Byl to řecky mluvící Žid v Jeruzalémě, muž plný víry a Ducha svatého, jeden z prvních sedmi jáhnů (Sk 6,5). Jejich posláním bylo zbavit apoštoly břemene hmotných starostí a spolu s nimi vydávat svědectví evangelium. Stefanos znamená v řečtině „koruna, věnec“. Na místě, kde byl asi koncem roku 36 ukamenován, severně od Damašské brány, byla v 1. polovině 5. století postavena bazilika.

31. prosince — Sv. Silvestra I., papež

Narodil se v Římě a spravoval církev v letech 314–335. Po dlouhotrvajícím pronásledování nastala doba vnějšího rozmachu křesťanství. S podporou císaře Konstantina Velikého se začalo stavět mnoho kostelů, mezi nimi i bazilika sv. Petra ve Vatikáně. Zároveň se však v plné míře projevil bludy donatistů a ariánů. V roce 325 se konal první všeobecný sněm v Niceji, papež se ho osobně nezúčastnil, ale byl zastoupen dvěma legáty. Jako jeden z prvních byl uctíván jako světec, ačkoli nebyl mučedníkem.

Z dopisů svatého Františka Xaverského svatému Ignáci

Běda mi, kdybych nehlásal evangelium.

Zavítali jsme do vesnic neofytů, kteří přijali křesťanství před několika lety. V té oblasti nejsou usazeni vůbec žádní Portugalci, neboť půda je tam značně neúrodná a chudá. Domorodí křesťané jsou opuštění, bez kněží, a nevědí vlastně nic jiného, než že jsou křesťany. Nemají nikoho, kdo by jim posloužil svátostmi a konal pro ně bohoslužby, nikoho, kdo by je seznámil s vyznáním víry, naučil je modlit se Otčenáš a Zdravas a poučil o Božích přikázáních.

A tak jsem si od chvíle, kdy jsem přišel, vůbec neodpočinul: Vytrvale jsem chodil po vesnicích a všechny dosud nepokřtěné děti jsem omýval posvátnou křestní vodou. Křtem jsem tak očistil ohromné množství dětí, které takřka nerozeznaly pravou ruku od levé. Ty děti mě však nenechaly ani pomodlit breviář, dokonce ani najíst a vyspat, dokud jsem je nenaučil nějakou modlitbu. A tu jsem pochopil, že právě oni jsou těmi, kterým patří nebeské království.

Protože by to byl hřích odmítnout tak bohubílou žádost, začal jsem od Sláva Otci i Synu i Duchu svatému a pak jsem se snažil je naučit apoštolskému vyznání víry a modlitbám Otčenáš a Zdravas Maria. Zjistil jsem, že jsou velmi bystré, a kdyby se našel někdo, kdo by je vychovával v křesťanských přikázáních, byli by z nich určitě velmi dobří křesťané.

Z mnoha lidí se v této oblasti nestanou křesťané jen proto, že prostě není, kdo by z nich křesťany udělal. A tak se mi často vtírá myšlenka, že bych měl obejít všechny akademické instituce v Evropě – a hlavně pařížskou univerzitu, a všude křičet jako smyslů zbavený, abych ty, v nichž je víc učenosti než lásky, vyburcoval voláním: „Jak strašné je množství těch, kdo se vaší vinou nedostanou do nebe, a řítí se do pekla!“

Kéž by oněm lidem ležela tato starost na srdci aspoň tak jako pěstování vědy, aby jednou mohli Bohu složit účty nejen ze vzdělanosti, ale ze všech svěřených hřiven!

A kéž by opravdu co nejvíce z nich bylo touto myšlenkou natolik vyvedeno z klidu, aby se oddali rozjímání o Božích věcech a popřáli sluchu hlasu, kterým v nich promlouvá Pán: aby nechali stranou vlastní touhy a věci lidské a šli bez výhrad za hlasem Božím a Boží vůlí. A z celého srdce aby volali: Pane, tady mě máš, co mám dělat? Pošli mě, kam je ti libo, třebaš až do Indie.

Mše svaté za duše v očistci

O vzpomínku a modlitbu za zemřelé mě požádali:

Božena Smrčková, manželé Kratcí, Dagmar Lehmová, Agnes Sahora, manželé Neumanovi, Martha Garba, manželé Brotánkovi, rodina Vovsova, Miroslav Krajča, Marie Bartošová, Emilie Kováčiková, Dagmar Čermáková, rodina Tomečkova, rodina Zahradníkova, Zdenka Rosenberg, rodina Krupkova, Ferdinand a Nora Svobodovi, rodina Vesela, J & B Kowalyk, rodina Weirichova, Vlasta Seibert, Anna Benáčková, Jerome Ministr, Miroslav Kašpar, rodina Jelinkova, rodina Bláhova, manželé Královi, manželé Daňkovi, rodina Sikorjakova, Šárka Elahiová

Poděkování

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem členům krajanské rodiny, a zvláště ženám, za přípravu našich Martinských hodů. Celá příprava ležela na bedrech několika lidí a výsledkem bylo, že lidé odcházeli ze zábavy spokojeni. Na zábavu přišlo 203 lidí.

Celkový výtěžek \$ 2 804,- byl rozdělen takto: \$ 2 500,- jsme odevzdali kostelu Our Lady of Mount Carmel a \$ 300,- na tisk ZVONU. Těším se na další zábavu, kterou budeme pořádat 3. února 2002.

P. Antonín

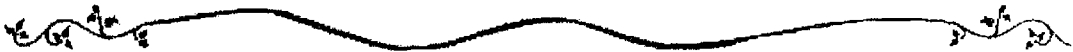
Státní vyznamenání pro Oldřicha Holubáře

Při příležitosti státního svátku České republiky 28. října byl mezi vyznamenanými na Pražském hradě také náš krajan Oldřich Holubář (Glen Cove, NY). Prezident Václav Havel mu udělil medaili Za zásluhy.

V mládí byl činný v Orlu a ve sdružení lidovecké mládeže. V roce 1948 odešel do exilu v Německu. Podářilo se mu obnovit orelskou činnost v uprchlickém táboře Murnau a stál u zrodu Svatováclavské župy sjednocující podobná hnutí v táborech v Německu, Rakousku a Itálii. Po dalších exilových vlnách se působení župy rozšířilo do mnoha dalších zemí, včetně USA, Austrálie, Brazílie a Venezuely. V roce 1951 odešel Oldřich Holubář do USA. Podílel se na mnoha exilových aktivitách, v roce 1968 zorganizoval protestní demonstraci proti okupaci Československa. Pět let pracoval na výstavbě české národní kaple ve washingtonské katedrále Neposkvrněného Početí. V roce 1989 byl zvolen předsedou Svazu českých katolíků, který sdružuje všechny katolické spolky krajanů v USA. V čele svazu byl několik let. Blahopřejeme panu Holubářovi a jsme si vědomí, že tato pocta je výrazem uznání celému exilu.

Biskup Josef Koukl oslavil 75. narozeniny

Ve čtvrtek 8. listopadu 2001 oslavil litoměřický diecézní biskup Josef Koukl 75. narozeniny. Při této příležitosti se konal v Litoměřicích kněžský den, který vyvrcholil děkovnou mší svatou v katedrále sv. Štěpána.

Jak jsem se učil poznávat, že někdy je lépe mlčet

František Lukeš

Těžko se nám kněžím mluví o pohřbech. Víme dobře, že na obřad rozloučení přicházejí i lidé, kteří do kostela nechodí, a tak často jde o jejich jediné setkání s knězem. Toto není výjimkou, ale pravidlem. Často se loučím s lidmi, které jsem vůbec neznal a v kostele nikdy neviděl. Proto se před rozloučením ptám, jaký zesnulý byl, co by se o něm dalo říci. Mnohdy jedinou odpovědí bývá mlčení.

Před pohřbem otce mi jeho syn říká: „Náš tatínek byl z nás všech nejlepší a nejzbožnější, nevynechal ani jednu půlnoční.“ To znamená, že ostatní z rodiny ani na tu půlnoční nejdou. Kdysi jsem se také obdobně ptal a pozůstalí mi řekli: Vždyť nás znáte, jsme katolíci, bereme si od vás každý rok kalendář Lidové Demokracie k postavení na stůl, my všichni jsme věřící.“ Dle toho poznáte, jak docela málo stačí, aby člověk byl věřícím katolíkem. Ani to se nezdůrazňuje, že zemřelý byl věřícím katolíkem. Ani to se nezdůrazňuje, že zemřelý byl pokřtěn. Občas slyším jinou odpověď: „My sice do kostela nechodíme, ale když jsme na výletě, vždy se jdeme do kostela podívat...“ A jsou zas jiní, kteří mi sdělují, že tatínek do kostela nemohl, musel stále pracovat, také o nedělích. Ale věřil v Boha, nikdy se nerouhal.

Když tomu takto je, pak kněz neví, co by měl při rozloučení povědět. Jistě může užít slova o víře, životě věčném, ale kněz je rád, když může navázat na život zesnulého. Rád přečte úryvek z Písma svatého, ale chtěl by udělat opravdovou tečku za ukončeným životem. Nejde mu o všeobecné loučení, ale o loučení s tímto konkrétním člověkem. I tato závěrečná tečka se někdy velmi těžko dělá.

Uměl známý piják. Pan farář se s ním měl rozloučit a lidé byli velmi zvědaví, co poví. To si uvědomoval i onen kněz, a svou promluvu odbyl jedinou, dle něho dostatečnou větou: „Ten člověk velmi miloval a mnoho trpěl. Pomodleme se za něho.“ Lidé se divili, jak toto mohl pan farář povědět, ale on jim to vysvětlil: „Tento člověk velmi miloval alkohol a mnoho trpěl, když jej neměl.“ V jediné větě vyjádřil základní pravdu o jeho životě.

Někdy jsem skutečně nevěděl, co bych měl povědět, abych byl pravdivý. Jedna řečnice při pohřbu matky o ní povídala, jak měla ráda děti, jak jim vyprávěla pohádky, jak zpívala ukolébavky. Měla před sebou předtištěné vzory a jeden z nich vybrala. Když šlo dítě z pohřbu, řeklo, že maminka žádné pohádky nevypravovala a nikdy ji neslyšelo zpívat.

Jinde zas kněz mluvil krásně o matce, vyličil ji jako něžnou, starající se o všechny, prostě vyzvedl ji nade všechno. Syn té zemřelé pošeptal tatínkovi: „Pojďme domů, jsme na jiném pohřbu.“

Muzikanti hrají o pohřbech skladby, které si pozůstalí přejí. Často slyšíme, že „nejtěžší je loučení s mámou!, že „mně koně vyvádějí“, „Čechy krásné“ nebo „Loučím se s vámi kamarádi“... I to patří k pohřbu. Jsou písně, jejichž melodie dovedou člověka oslovit, každý je chápe. To je také přání kněze, aby všechny oslovil, i ty vlažné a nevěřící, aby nemluvil marně.

Jednou jsem pověděl jedné hodně starší paní, k níž jsem chodil léta na návštěvu, že nad hrobem řeknu, pokud se toho dožiji: „Není tak velká škoda babičky, s níž se loučíme, ale její buchty nám budou scházet a těch bude velká škoda.“ Ona s tím souhlasila, bude to pravdivé. Prskáče, buchty se švestkami, její vynikající koblihy už nebudou. Pokud budou od jiných, už nebudou tak chutnat. A tak doopravdy škoda té, která je dovedla nejen upécti, ale také rozdat. A právě z toho rozdávání měla radost.

Bude platit stále, že práce druhého se přece jen nahradí, ale láska už nikdy.

Varšava

Něco pro zasmání z Polska:

Polští řidiči, kteří se dopustí dopravního přestupku, si mohou vybrat — buď zaplatí pokutu, nebo se pomodlí s policejním knězem. Otec Piotr v Glogowě vyzve provinilce, aby se s ním pomodlili, a na oplátku je jim odpuštěna pokuta. Místo pokutového bločku jim dá obrázek svatého Kryštofa, který je podle legendy křesťanským patronem poutníků, tedy i motoristů. Podle polského bulvárního listu Super Express si policie libuje, že otec Piotr je pro řidiče větším postrachem než policisté.

Mše svatě odsloužené v období od 16. října do 18. listopadu 2001

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
17-Oct-01	Za Marii Sikorjakovou	Petr Dostálek
18-Oct-01	za zemřelého Ondřeje Tvarůžka k nedožitým 80. naroz.	rodina Fojtíkova
19-Oct-01	Na poděkování Pánu Bohu za 90 let Barbary Jochové	vnoučata
20-Oct-01	Za krajskou rodinu	
21-Oct-01	Za zemřelou rodinu Smrčkovu a Pavlicovu	Božena Smrčková
22-Oct-01	Za zemřelého Františka Širokého	manželka a děti
24-Oct-01	Na dobrý úmysl	Petr Dostálek
25-Oct-01	Za krajskou rodinu	
28-Oct-01	Za zemřelou sestru Vlastu a za zemřelou maminku Marii Ministrůvou, a celou zemřelou a živou rodinu	Jerome Ministr
29-Oct-01	Za krajskou rodinu	
31-Oct-01	Za zemřelého manžela Dr. Bohumíra Bunžu	Ružena Bunžová
01-Nov-01	Za duše v očistci	
02-Nov-01	pohřeb paní Antonie Křenčikové	v Queens sv. Anastazia
03-Nov-01	pohřeb paní Libuše Široké	v Astorii
04-Nov-01	Za zemřelého manžela a bratra	Božena Smrčková
05-Nov-01	Za duše v očistci	
06-Nov-01	Za duše v očistci	
07-Nov-01	Za duše v očistci	
08-Nov-01	Za duše v očistci	
09-Nov-01	Za duše v očistci	
10-Nov-01	Za duše v očistci	
11-Nov-01	Za krajskou rodinu	
12-Nov-01	Za Libuši Širokou	rodina Sikorjakova
13-Nov-01	Za Helenu Ryžákovou	Božena Smrčková
14-Nov-01	Za Libuši Širokou	Jan a Dagmar Rennerovi
15-Nov-01	Za Libuši Širokou	A. Benáčková, J. Marešová
16-Nov-01	Za Libuši Širokou	rodina Tomečkova
17-Nov-01	Za Antonii Křenčikovou	rodina Tomečkova
18-Nov-01	Za zemřelého manžela Dr. Bohumíra Bunžu	Ružena Bunžová
	Mše svatě, které mám v plánu odsloužit do konce listopadu:	
19-Nov-01	Za Franka Křenčika	Frank Křenčík Jr.
21-Nov-01	Za Antonii Křenčikovou	Mary Otruba
22-Nov-01	Za Libuši Širokou	rodina Krupkova
23-Nov-01	Za Antonii Křenčikovou	rodina Krupkova
24-Nov-01	Za Libuši Širokou	Ružena Bunžová

25-Nov-01	Za Oldřicha Benáčka	Anna Benáčková
26-Nov-01	Za Antonii Křenčikovou	Růžena Bunžová
28-Nov-01	Za Libuši Širokou	Agnes Santora
29-Nov-01	Za zemřelé členy rodiny a blízké přátele	Růžena Bunžová
30-Nov-01	Za Libuši Širokou	Mary Soletic

Oznámení úmrtí

Paní **Libuše Široká** zemřela v pátek 26. října 2001 v Queens u své dcery Libuše Králové. Její ostatky budou uloženy v rodinné hrobce v Čáslavi. Se zemřelou jsme se rozloučili při mši svaté v sobotu 3. listopadu v Astorii. Paní Libuše se nedožila svých 94 let a tak odešla nejstarší aktivní členka naší komunity při kostele Our Lady of Mount Carmel v Astorii. Ještě několik měsíců před svou smrtí pomáhala rozesílat náš ZVON. Nebeský Otec ať jí dá svůj pokoj a odměnu v nebi. O modlitbu za zemřelou prosí dcera Libuše s rodinou a syn Jiří s rodinou.

Paní **Antonie Křenčiková** zemřela v pondělí 29. října 2001. Pohřební mše byla v kostele sv. Anastásie v Queens. Zemřela ve věku nedožitých 90 let, ale bylo to překvapení pro všechny, protože ještě koncem září byla v kostele. Paní Antonie byla jednou z nejstarších emigrantek žijících v New Yorku. Do Ameriky přišla roku 1929. Spolu s ní odešla také krásná moravskoamerická angličtina, kterou používala – klinovat, drajvovat, colovat' atd...Se svou maminkou se rozloučili synové Peter, Frank, Martin a Jerry s rodinami a její manžel Frank Křenčík, který se pro nemoc nemohl pohřbu zúčastnit. Nebeský Otec ať jí dá svůj pokoj a odměnu v nebi. O modlitbu za zemřelou i za Franka Křenčíka prosí celá rodina Křenčíkova.

V listopadu tohoto roku je to 75 let, co zemřel **Mons. ThDr. Josef Pospíšil**, kněz brněnské diecéze. Na svého prastrýce vzpomíná prof. Zdeněk Rutar (Brooklyn).

Modlitba za zemřelé Karel Rahner

Chci před Tebou, Pane, vzpomenout na své mrtvé. Na všechny, kteří patřili ke mně a odešli. Připadá mi, jako by se mnou životem šla velká skupina lidí a každým okamžikem se někdo mlčky odloučil, odbočil z cesty a ztratil se ve tmě. Skupina je stále menší a tišší a jednoho dne také já mlčky odbočím...

Ti, kteří odešli, mlčí. Napodobují Tvé mlčení. Zůstávají skryti, protože vešli do Tvého života. Slova jejich lásky ke mně splynula s jásotem Tvé nekonečné lásky. Zde na světě se my lidé ustaraně a uspěchaně ujišťujeme o vzájemné lásce. Ty však chceš, abychom na důkaz víry pomoci skutků lásky opustili sami sebe a smysl svého života našli v Tvém životě. V něm žijí ti, kteří nás předešli. Protože žijí, mlčí. My naproti tomu hlasitě mluvíme, abychom zapomněli, že jsme smrtelní...

FAMILY TREES, Olga Koliskova

Nabízíme tyto služby:

1. zhotovení rodokmenu,
2. vyhledání žijících příbuzných,
3. dokumentace místa rodiště vašich předků.

Kontakt: FAMILY TREES, Olga Koliskova, Křenovice 84, 398 43 Bernartice, CR
Tel:+420 368 585043, fax:+420 368 858133, [email:milan.kolisek@mybox.cz](mailto:milan.kolisek@mybox.cz)

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci prosinci slaví narozeniny:

1. prosince Karol Krupka, 6. prosince Emília Kováčiková, 6. prosince Ivana Parikrupa, 8. prosince Václav Sedláček, 11. prosince Božena Smrčková, 21. prosince Catherine Munzar, 23. prosince Helena Hlinková, 26. prosince Marie Daňková

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Stefan Haizel, Libby Hurdes, Sarka Elahiová, Jarda Nehybka, Wenceslas & Ottilie Jangl, Dagmar Žalmanová, manželé Brotánkovi, Agnes Šantora, Věra S. Kolása, prof. Jiří Glos

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek, PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Haizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

